

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010311
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823010311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovéj, na verejnom zasadnutí konanom 15. februára 2024 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 0T/70/2023 zo 7.11.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Námestovo, č. k. 0T/70/2023-99 z 7.11.2023 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 0T/70/2023-99 z 7.11.2023

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom
D., E. XXX/XX,

ukladá:

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 1.000 (jedentisíc) eur.

Súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 0T/70/2023 zo 7.11.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že:

„dňa 14.08.2023 okolo 13.45 h v meste Tvrdošín, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol po ceste č. I/59 z kaviarne pri STK Tvrdošín v smere na kruhový objazd v Tvrdošíne, osobné motorové vozidlo značky Ford F150, čiernej farby, evidenčné číslo vozidla: 4SU0478, pri železničnej stanici v Tvrdošíne bol hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Tvrdošín zákonným spôsobom zastavený a kontrolovaný, na výzvu sa podrobil dychovej skúške do analyzátoru dychu typu AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A409741, ktorou mu bola dňa 14.08.2023 o 13.48 h nameraná koncentrácia 1,14 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu“,

čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 1.000 (jedentisíc) eur. Súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obvinenému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 7.11.2023 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný uviedol, že sa vzdáva práva na podanie odvolania. Prokurátor uviedol, že žiada o doručenie rozsudku.

Dňa 13.11.2023 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie prokurátora voči výroku o treste v neprospech obžalovaného s tým, že odvolanie odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 19.12.2023 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, v ktorom sú uvedené nasledovné argumenty:

„Okresný súd Námestovo, na hlavnom pojednávaní dňa 07.11.2023 v konaní sp. zn. OT/70/2023, obžalovaného A. B. uznal za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Trestného zákona a uložil mu peňažný trest vo výške 1000,- EUR, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov.

Základnou funkciou trestu je represívna funkcia (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), popri ktorej do popredia vystupuje aj výchovná funkcia tak vo vzťahu k páchatelovi (individuálna prevencia – vytvorenia podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život), ako aj pôsobenie na potenciálnych páchatelov tak, aby boli odradení od páchania trestných činov (generálna prevencia). Okresný súd odôvodnil uloženie vyššie uvedeného trestu aplikáciou ust. § 31, § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. V súvislosti s uložením peňažného trestu, namiesto podmienenečného trestu odňatia slobody, poukázal najmä na osobu obžalovaného – doposiaľ nebol odsúdený, resp. postihnutý za šoférovanie motorového prostriedku pod vplyvom alkoholu, charakterom trestného činu, absenciou vzniku ujmy na zdraví, majetkovej, príp. inej škody, a zdôraznil, že obžalovaný si je vedomí svojho pochybenia, úprimne ho oľutoval, vedie riadny život a nie sú u neho obavy z možnej recidívy.

S uvedenou argumentáciou súdu sa nestotožňujem, pretože obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/75/2020, zo dňa 26.03.2021, uznaný za vinného, okrem iného, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pričom podstata konania spočívala v tom, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu, vytiahol na chodbe bytového domu strelnú zbraň, ktorou vystrelil do podlahy a stropu bytového domu. V tomto konaní mu bol uložený peňažný trest 200,- EUR, s náhradným trestom odňatia slobody 2 týždňov a trest prepadnutia strelnej zbrane.

V kontexte súčasného trestného stíhania obžalovaného poukazujem, že osoba obžalovaného vykazuje dešpekt k právnym normám en bloc (obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, v karte vodiča má evidovaných 10 priestupkov, v ústrednej evidencii priestupkov MV SR má evidovaných 5 priestupkov), avšak akcent upriamujem na skutočnosť, že ubehli len niečo vyše dva roky od rozhodnutia súdu, kedy obžalovaný dostal veľmi benevolentný trest za trestný čin spáchaný pod vplyvom alkoholu, a obžalovaný sa opäť dopustil totožného trestného činu pod vplyvom alkoholu (špeciálna recidíva) na identickej báze, len s obmenenými okolnosťami skutku (namiesto manipulácie so strelnou zbraňou teraz manipuloval s motorovým vozidlom). S poukazom na tieto skutočnosti je potrebné vyhlásenia obžalovaného o tom, že sa obdobného konania už nedopustí, a pod., brať s rezervou. Dovolím konštatovať, že výchovná funkcia predchádzajúceho trestného stíhania, hlavne uloženého trestu, nenaplnila svoj cieľ, a preto je nutné obžalovanému uložiť podmienenečný trest odňatia slobody, s určením primeranej dĺžky skúšobnej doby, ktorá by ho motivovala k tomu, aby začal rešpektovať právne normy, obzvlášť, aby sa vyhýbal požívaniu alkoholických nápojov, pokiaľ vykonáva osobitnú činnosť, pri ktorej je zvýšené riziko vzniku ujmy na zdraví, majetkovej, príp. inej škody. Počas plynutia skúšobnej doby by

sa u obžalovaného vytvorili podmienky na to, aby si vstúpil do svojho svedomia a zamyslel sa nad svojim ľahkovážnym konaním, čo pri uložení peňažného trestu nepredpokladám.

V súvislosti s uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov, dávam do pozornosti kartu vodiča, z ktorej vyplýva, že tento bol už 10krát priestupkovo postihnutý za porušenie predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zároveň mal v minulosti (r. 2010) uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 12 mesiacov. V tomto smere sa uloženie trestu zákazu činnosti na 24 mesiacov rovnako javí ako benevolentné, nereflektujúce osobu obžalovaného a jeho správanie sa v doprave.

Zároveň nesúhlasím s prihliadnutím poľahčujúcej okolnosti pri ukladaní trestu podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t. j. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. To, že sa obvinený priznal k spáchaniu trestného činu a ten úprimne oľutoval bolo zohľadnené prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Nemožnosť zohľadňovania rovnakej okolnosti duplicitne vyplýva z ust. § 38 ods. 1 Trestného zákona, pretože priznanie sa je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, a pod.).¹ Vzhľadom na charakter trestného činu, za ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, nie je možné prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo vo výroku o treste zrušil a sám uložil obžalovanému spravodlivý trest.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora a k jeho odôvodneniu.

Na verejnom zasadnutí v konaní odvolací súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por., s poukazom na § 269 Tr. por., v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. oboznámil listinný dôkaz z č. l. 117, a to záznam o zložení zo dňa 15.4.2021, kde A. B. zložil dňa 15.4.2021 sumu 200 eur ako peňažný trest v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina sp. zn. 36T/75/2020.

V konečnom návrhu na verejnom zasadnutí prokurátor uviedol, že navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol vo veci a uložil obžalovanému spravodlivý trest. Verejné zasadnutie sa za splnenia zákonných podmienok vykonalo v neprítomnosti obžalovaného A. B..

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por., odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného, odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa voči obžalovanému, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolanie prokurátora voči výroku o treste krajský súd vyhodnotil ako čiastočne dôvodné, a to vo vzťahu k výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Odvolačný súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný A. B. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného A. B. prijal. Zároveň dodal, že vykoná len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, s ktorými sa ale krajský súd v plnom rozsahu nestotožnil, výšku uloženého trestu zákaz činnosti považuje z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie za neprimerane miernu.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie

spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie – bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd vo vzťahu k uloženému trestu zákazu činnosti nesprávne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania tohto druhu trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela, alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Z aktuálneho odpisu registra trestov bolo zrejmé, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a to pre totožnú trestnú činnosť v roku 2021, len s tým rozdielom, že alkohol v prípade odsúdenia Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 36T/75/2020 nebol použitý v súvislosti s riadením motorového vozidla. Krajský súd sa však nestotožnil s názorom odvolateľa, že na obžalovaného je nutné pôsobiť podmieneným trestom odňatia slobody. Alternatívny trest, v tomto prípade peňažný trest, podľa názoru krajského súdu dostatočne zabezpečí účel trestu nielen z pohľadu individuálnej prevencie, ale aj z pohľadu generálnej prevencie. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov, ktorý okresný súd uložil obžalovanému, sa však krajskému súdu zdal priveľmi mierny, a to najmä k osobe obžalovaného, ktorý má sklony k páchaniu priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, o čom svedčí jeho 10 záznamov, a ktorý už bol za totožnú trestnú činnosť (v spojitosti s alkoholom) v minulosti uznaný za vinného, a rovnako aj s poukazom na okolnosti spáchania stíhaného skutku, ktorý sa v tomto prípade kladie obžalovanému za vinu.

Krajský súd si pri aplikácii hmotnoprávných noriem pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zistil, na rozdiel od okresného súdu, existenciu jednej pohľadujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval a na rozdiel od okresného súdu zistil absenciu prirážajúcich okolností. Krajským súdom bolo zistené, že obžalovaný A. B. zložil dňa 15.4.2021 sumu 200 eur ako peňažný trest v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina sp. zn. 36T/75/2020. Z tohto dôvodu sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, teda mu nie je možné priznať prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Čo sa týka okresným súdom priznanú pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., k tomu krajský súd zastáva názor, že napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje aktívnejšiu účasť páchatela ako samotné priznanie sa k spáchaniu trestného činu. V danom prípade krajský súd nevzhladol žiadne ďalšie aktivity obžalovaného (okrem samotného priznania sa), z ktorých by bolo možné vyvodzovať jeho aktívnu pomoc, a preto túto pohľadujúcu okolnosť obžalovanému nepriznal. Krajský súd tiež aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov nepovažuje odvolací súd za primeraný a spravodlivý, a preto rozhodol sám tak, že obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky. Krajský súd teda v súlade s názorom prokurátora mal za to, že na obžalovaného je nutné pôsobiť prísnejším trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o výmere trestu zákazu činnosti obžalovaným zohľadnil všetky okolnosti veci tak z hľadiska spáchaného skutku, jeho právnej kvalifikácie, ako i z hľadiska osoby obžalovaného, a to z pohľadu jeho doterajšieho spôsobu života, ako i aktuálnych osobných pomerov.

S poukazom na dôvody odvolania prokurátora, ktoré si krajský súd čiastočne osvojil, dospel krajský súd k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu obžalovanému A. B. vo výmere 4 (štyri) roky, pri aplikácii procesného postupu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.